

Περὶ τῆς ἀληθινῆς πατρίδος

ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ βιβλίον

«**Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ Διδαχῆς**»

(καὶ βιογραφία) ὑπὸ Ἰω. Μενούνου

ἐκδόσεις «ΤΗΝΟΣ»

Ἐμεῖς ἐδῶ, χριστιανοί μου, δὲν ἔχομεν πατρίδα. Ἐτούτη ἡ γῆ δὲν εἶναι ἐδική μας, εἶναι διὰ τὰ ζῶα, ἡ θάλασσα διὰ τὰ ὀψάρια, ὁ ἀέρας διὰ τὰ πετεινά. Διὰ τοῦτο ὁ πανάγαθος Θεός μᾶς ἔκαμε μὲ τὸ κεφάλι ὀρθοῦς καὶ μᾶς ἔβαλεν τὸν νοῦν εἰς τὸ ἀπάνω μέρος, εἰς τὴν κεφαλὴν, διὰ νὰ στοχαζώμασθε πάντοτε τὴν οὐράνιον βασιλείαν, τὴν ἀληθινὴν πατρίδα μας, διατὶ ἐδῶ, εἰς ἐτούτον τὸν κόσμον, κὰν βασιλεῖς νὰ γένωμεν, δὲν ἤμποροῦμεν νὰ ἀναπαυθοῦμεν. Ἐτούτος ὁ κόσμος εἶναι ὡσὰν ἓνα χάνι. Εἰς τὸ χάνι ὅπου θέλεις νὰ πηγαίνης, κάθεται πολὺν καιρὸν ἐκεῖ ἢ μία βραδιὰ καὶ ὕστερα φεύγεις νὰ πᾶς εἰς τὸ σπίτι σου ὀγλήγορα; Διατὶ ἐδῶ δὲν ἔχει κανένας πατρίδα. Πατρίδα ἔχομεν, καθὼς εἶπαμεν, τὴν οὐράνιον βασιλείαν.

Ὅθεν, ἀδελφοί μου, δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ σᾶς διδάσκω καὶ νὰ σᾶς συμβουλεύω, πλὴν ἀποτολμῶ πάλιν καὶ παρακαλῶ τὸν γλυκύτατόν μου Ἰησοῦν Χριστόν καὶ Θεὸν νὰ στείλῃ οὐρανόθεν τὴν χάριν του καὶ τὴν εὐλογίαν του, νὰ εὐλογῆσῃ καὶ αὐτὴν τὴν χώραν καὶ ὅλα τὰ χωρία τῶν χριστιανῶν, νὰ εὐλογῆσῃ τὰ σπίτια σας, νὰ εὐλογῆσῃ καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας, τὰ παιδιά σας, τὰ πράγματά σας καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σας. Καὶ πρῶτον, ἀδελφοί μου, ἄμποτε νὰ εὐσπλαγχνισθῇ ὁ Κύριος νὰ συγχωρήσῃ τὰ ἁμαρτήματά σας καὶ νὰ σᾶς ἀξιῶσῃ νὰ περάσετε καὶ ἐδῶ καλὰ, εἰρηνικὰ, ἡγαπημένα καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ματαίαν ζωὴν καὶ μετὰ ταῦτα νὰ πηγαίνετε καὶ εἰς τὸν Παράδεισον, εἰς τὴν πατρίδα μας τὴν ἀληθινὴν, νὰ χαίρεσθε καὶ νὰ εὐφραίνεσθε, νὰ δοξάζετε καὶ νὰ προσκυνᾶτε Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπάνω εἰς ἕξι ἡμέρες ὁ Θεὸς μας τὰ ἔκαμε ὅλα, εἰς δὲ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν, ἤγουν τὴν Κυριακὴν, ἠσύχασεν δίδοντας καὶ εἰς ἡμᾶς παράδειγμα ὅτι ἕξι ἡμέρας νὰ ἐργαζώμεθα διὰ ἐτούτα τὰ κοσμικὰ καὶ γήινα πράγματα καὶ τὴν ἀγίαν Κυριακὴν νὰ ἠσυχάζωμεν καὶ νὰ ἀπέχωμεν ἀπὸ αὐτὰ καὶ νὰ ἐργαζώμεθα τὰ οὐράνια. Ἦγουν ἀπὸ ὅλον τὸν ταχὺ νὰ πηγαίνωμεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, νὰ ἀκούωμεν τὰ βιβλία τῶν Ἀγίων καὶ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, τί μᾶς παραγγέλλει ὁ Χριστός μας νὰ κάνωμεν, νὰ στοχαζώμεθα τὸν θάνατον, τὴν Κόλασιν, τὸν Παράδεισον, ἀκόμη νὰ στοχαζώμεθα τὴν ψυχὴν μας, ὅπου εἶναι τιμιώτερον πρᾶγμα ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἂν τὴν χάσωμεν αὐτὴν, πλέον ἐχάσαμεν ὅλα καὶ ἂν τὴν κερδίσωμεν αὐτὴν, ἐκερδίσαμεν ὅλα. Καὶ νὰ ἐνδύωμεθα ταπεινὰ τὰ ρουχαλάκια μας καὶ νὰ τρώγωμεν τὸ ἀρκετόν μας καὶ νὰ μὴν ἀργολογοῦμεν, ἀλλὰ νὰ φροντίζωμεν πῶς νὰ στολίσωμεν τὴν ψυχὴν μας μὲ ὁμιλίαι καλές, μὲ ἥθη χρηστά, διὰ νὰ τὴν κάμωμεν νύμφην τοῦ Χριστοῦ μας καὶ ὄχι νὰ ξεφαντώνωμεν καὶ νὰ πολυτρώγωμεν καὶ νὰ πολυπίνωμεν, νὰ τραγουδοῦμεν καὶ νὰ χορεύωμεν καὶ νὰ

μεθοῦμεν καὶ νὰ ξερνοῦμεν, μήτε νὰ κάνωμεν πραγματεῖες καὶ ἀλισβερίσια, διατὶ ἐκεῖνο τὸ κέρδος, ὁποῦ γίνεται τὴν Κυριακὴν καὶ κάθε ἄλλην δεσποτικὴν ἑορτὴν, εἶναι ἀφωρισμένον καὶ κατηραμένον καὶ βάνομεν φωτιὰ εἰς τὰ ὀσπίτια μας καὶ καιόμεσθε καὶ ψυχικὰ καὶ σωματικὰ. Ἄκόμη νὰ μὴ τρώγωμεν ὀψάρια τῆς Τετράδης καὶ τῆς Παρασκευῆς ὅτι εἶναι μεγάλη ἁμαρτία καὶ ὅποιος τρώγει νὰ ἡξεύρη ὅτι σταυρώνει τὸν Χριστὸν καὶ συναριθμεῖται μὲ τοὺς θεοκτόνους Ἑβραίους καὶ πηγαίνει μὲ αὐτοὺς εἰς τὴν Κόλασιν.